

62017CJ0002

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2018. június 28. (*1)

„Előzetes döntéshozatal – Az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 883/2004/EK rendelet – A XI. melléklet »Spanyolország« szakaszának 2. pontja – Öregségi nyugdíj – Számítási mód – Elméleti összeg – Figyelembe veendő járulékalap – Külön megállapodás – A járulékalap megválasztása – A munkavállalót a legalacsonyabb járulékalap szerinti járulékfizetésre kötelező nemzeti szabályozás”

A C-2/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Superior de Justicia de Galicia (galíciai felsőbíróság, Spanyolország) a Bírósághoz 2017. január 2-án érkezett, 2016. december 13-i határozatával terjesztett elő

az Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

és

Jesús Crespo Rey

között,

a Tesorería General de la Seguridad Social

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: E. Levits tanácselnök, M. Berger és F. Biltgen (előadó) bírák,

előtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. december 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

–

az Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) képviselőjében A. R. Trillo García és A. Alvarez Moreno letrados,

–

a spanyol kormány képviselőjében V. Ester Casas, meghatalmazotti minőségben,

–

az Európai Bizottság képviselőjében S. Pardo Quintillán, D. Martin és J. Tomkin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a f?tanácsnok meghallgatását követ?en hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f?tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1

Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. szeptember 16?i 988/2009/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2009. L 284., 423. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29?i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o., a továbbiakban: 883/2004 rendelet) értelmezésére vonatkozik.

2

E kérelmet az Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (nemzeti társadalombiztosítási intézet [INSS], Spanyolország) és a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (általános társadalombiztosítási pénztár, Spanyolország), valamint Jesús Crespo Rey között ez utóbbi öregségi nyugdíjának számítása tárgyában folyamatban lév? jogvita keretében terjesztették el?.

Jogi háttér

A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás

3

Az egyrészr?l az Európai Közösség és tagállamai, másrészr?l a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21?én Luxembourgban aláírt megállapodás (HL 2002. L 114., 6. o., magyar nyelven: HL 2009. L 353., 71. o.; a továbbiakban: személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás) 1. cikkének a) és d) pontja szerint e megállapodás célja a belépés, a tartózkodás, a nem önálló munkavállalás, valamint az önálló vállalkozóként való letelepedés és a szerz?d? felek felségterületén való tartózkodás jogának biztosítása, továbbá azonos élet?, foglalkoztatási és munkavállalási feltételek biztosítása az európai uniós és a svájci és állampolgárok számára.

4

E megállapodás 2. cikke úgy rendelkezik, hogy valamely Szerz?d? Félnek egy másik Szerz?d? Fél területén jogszer?en tartózkodó állampolgárai – az említett megállapodás I., II. és III. melléklete rendelkezéseinek alkalmazása során és azoknak megfelel?en – nem különböztethet?k meg az állampolgárságuk szerint.

5

Ugyanezen megállapodás 8. cikke értelmében:

„A Szerz?d? Felek, a II. mellékletnek megfelel?en, rendelkezéseket fogadnak el a szociális

biztonsági rendszerek összehangolásáról, különösen az alábbiak érdekében:

a)

egyenl? bánásmód;

b)

az alkalmazandó jogszabályok meghatározása;

c)

a különböz? nemzeti jogszabályok szerint figyelembe veend? biztosítási id?szakok összeadása az ellátásra való jogosultság megszerzése és fenntartása, valamint az ellátások kiszámítása céljából;

d)

a juttatások kifizetését a tagállamok [helyesen: kifizetése a Szerz?d? Felek] területén lakó személyek számára;

e)

a hatóságok és intézmények közötti segítségnyújtás és együttm?ködés.”

6

A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete „Egyenl? bánásmód” cím? 9. cikkének (1) és (2) bekezdése az alábbiakról rendelkezik:

„(1) Azt a munkavállalót, aki az egyik Szerz?d? Fél állampolgára, állampolgársága miatt nem lehet a másik Szerz?d? Fél felségterületén a hazai munkavállalóktól eltér? módon kezelni a foglalkoztatási és munkafeltételek tekintetében, különösen pedig a díjazás, az elbocsátás vagy a visszahelyezés, illetve újraalkalmazás tekintetében, ha munkanélkülivé válik.

(2) A munkavállaló és az e melléklet 3. cikkében említett családtagjai ugyanazokat az adókedvezményeket és szociális juttatásokat élvezik, amelyek a hazai munkavállalókat és családtagjaikat megilletik.”

7

A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásnak „A szociális biztonsági rendszerek összehangolása” címet visel? II. mellékletét az említett megállapodás által létrehozott vegyes bizottság 2012. március 31?i 1/2012 határozata (HL 2012. L 103., 51. o.) módosította.

8

A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás II. mellékletének az 1/2012 határozat által módosított 1. cikke értelmében:

„(1) A szerz?d? felek megállapodnak, hogy egymás között a szociális biztonsági rendszerek koordinációja végett az Európai Unió azon jogi aktusait, amelyekre e melléklet A. szakasza hivatkozik, az ott meghatározott módosításokkal alkalmazzák, vagy az ilyen jogi aktusokkal egyenérték? szabályokat alkalmaznak.

(2) A »tagállam(ok)« kifejezést az e melléklet A. szakaszában hivatkozott jogi aktusokban úgy kell

értelmezni, hogy abba az Európai Unió vonatkozó jogi aktusai által meghatározott államok mellett Svájc is beletartozik.”

9

A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás módosított II. mellékletének A. szakasza felsorolja a „hivatkozott jogi aktusokat”, amelyek között f?ként a 833/2004 rendelet szerepel.

A 883/2004 rendelet

10

A 833/2004 rendeletnek az ellátások egyes csoportjaira vonatkozó különleges rendelkezésekr?l szóló III. címébe és különösen annak az „öregségi és túlél? hozzátartozói nyugdíjakra” vonatkozó 5. fejezetébe tartozó, „Ellátások megállapítása” címet visel? 52. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat írja el?:

„Az illetékes intézmény kiszámítja az ellátásnak azt az összegét, amely a következ?k szerint járna:

a)

az általa alkalmazott jogszabályok alapján, csak akkor, ha az ellátásra való jogosultság feltételeit kizárólag a nemzeti jog szerint teljesítették (független ellátás);

b)

az elméleti összeg kiszámításával és ezt követ?en a tényleges összeg kiszámításával (arányos ellátás) a következ?képpen:

i.

az ellátás elméleti összege megegyezik azzal az összeggel, amelyet az érintett személy akkor igényelhetne, ha a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett összes biztosítási és/vagy tartózkodási id?t az ellátás megállapításának id?pontjában alkalmazott jogszabályok szerint szerezte volna. Ha e jogszabályok alapján az összeg nem függ a szerzett id?szakok tartamától, azt az összeget kell az elméleti összegnek tekinteni;

ii.

az illetékes intézmény ezt követ?en megállapítja az arányos ellátás tényleges összegét úgy, hogy az elméleti összegre az általa alkalmazott jogszabályok szerint a biztosítási esemény bekövetkeztét megelőz?en szerzett id?szakok tartamának és az összes érintett tagállam jogszabályai szerint a biztosítási esemény bekövetkeztét megelőz?en szerzett id?szakok tartamának hányadosát alkalmazza.”

11

E rendeletnek „Az ellátások kiszámítására vonatkozó további rendelkezések” cím? 56. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az 52. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett elméleti és arányos összegek kiszámításakor a következ? szabályokat kell alkalmazni:

[...]

c)

ha egy tagállam jogszabályai elírják, hogy az ellátásokat a jövedelmek, járulékok, a járulékalapok, növekmények, keresetek, egyéb (átlagos, arányos, általány? vagy fiktív) összegek vagy ezek közül egynél több kombinációja alapján kell kiszámítani, az illetékes intézmény:

i.

az ellátások kiszámításának alapját kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelően határozza meg;

ii.

a többi tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási és/vagy tartózkodási idő szerint kiszámítandó összeg meghatározása céljából, az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időkre megállapított vagy rögzített ugyanazon elemeket használja fel;

az érintett tagállam tekintetében a XI. mellékletben megállapított eljárásokkal összhangban;

[...].

12

Az említett rendeletnek a „Más tagállamok jogának alkalmazására vonatkozó különleges rendelkezések” címet viselő XI. mellékletének célja, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinációjának megkönnyítése érdekében figyelembe vegye a tagállamok különböző szociális biztonsági rendszereinek jellegzetességeit. A 988/2009 rendelet (3) preambulumbekzdésé?l kiténik, hogy számos tagállam kérte, hogy e mellékletbe kerüljenek be a szociális biztonsági rendszerrel kapcsolatos jogszabályaik alkalmazására vonatkozó bejegyzések, valamint az Európai Bizottságnak jogi és gyakorlati magyarázatot adtak jogszabályaikról és rendszerükr?l.

13

A 883/2004 rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja az alábbiakat írja el?:

„a)

E rendelet 56. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a spanyol ellátások elméleti összegét az érintett személy által a spanyol szociális biztonsági rendszerbe teljesített utolsó járulékfizetést közvetlenül megelőző évek során ténylegesen befizetett járulékok alapján számítják ki. Ha a nyugdíj alapösszegének kiszámításakor más tagállamok jogszabályai szerinti biztosítási és/vagy tartózkodási időket kell figyelembe venni, Spanyolországban azt a járulékalapot kell alkalmazni a fent említett időszakokra, amely időben legközelebb esik a referencia?időszakokhoz, figyelembe véve a kiskereskedelmi árindex alakulását.

b)

A kapott nyugdíj összegét növelni kell a minden egyes egymást követő évre az azonos jellegű nyugdíjakra kiszámított, értékállóságot biztosító növekmény összegével.”

A spanyol jogi háttér

A társadalombiztosításról szóló általános törvény

14

Az alapügyre időbeli hatálya szempontjából alkalmazandó, az 1994. június 20-i Real Decreto Legislativo 1/1994 (1/1994. sz. királyi törvényerejű rendelet; a BOE 1994. június 29-i 154. száma, 20568. o.) által jóváhagyott Ley General de la Seguridad Social (a társadalombiztosításról szóló általános törvény, a továbbiakban: a társadalombiztosításról szóló általános törvény) egységes szerkezetbe foglalt változata a járulékalapú öregségi nyugdíj kiszámításának módját írja elő.

15

A társadalombiztosításról szóló általános törvény „Az öregségi nyugdíj alapösszegére vonatkozó átmeneti rendelkezések” című ötödik átmeneti rendelkezése (1) bekezdésének első mondata kimondja, hogy „2013. január 1-jétől kezdve az öregségi nyugdíj jogszabály szerint meghatározott alapját a jogosultságot keletkeztető tény felmerülése előtti hónapot közvetlenül megelőző 192 hónap során befizetett járulékalapok 224-ed része adja”.

A 2003. évi miniszteri rendelet

16

A 2003. október 13-ai Orden TAS/2865/2003 (TAS/2865/2003) (a BOE 2003. október 18-ai 250. száma, a továbbiakban: 2003. évi miniszteri rendelet) a szociális biztonsági rendszerhez külön megállapodás megkötésével való csatlakozásra vonatkozó feltételeket írja elő.

17

A 2003. évi miniszteri rendelet 2. cikke határozza meg az ilyen megállapodás megkötésére rendszeresen jogosult személyeket, akik esetében lényegében a szociális biztonsági rendszer hatálya alá nem tartozó munkavállalókról van szó.

18

Az említett miniszteri rendelet 6. cikke határozza meg az ilyen megállapodást kötőkre alkalmazandó járulékalapot, akik a megállapodás megkötésekor különböző havi járulékalapok között választhatnak:

–

az érintett szakmai kategóriájának megfelelő járulékfizetési csoport, vagy – bizonyos feltételek mellett – azon rendszeres kockázataira tekintettel meghatározott maximális alap, amelybe tartozik;

–

egy meghatározott időszak alatt a rendszeres kockázatokra tekintettel történő járulékfizetés alapjának 12-ed részének megfelelő járulékalap;

–

a külön megállapodás hatálybalépésének napján az önálló vállalkozók külön szociális biztonsági rendszerében alkalmazandó legalacsonyabb járulékalap;

–

a fenti három lehetőségnek megfelelően meghatározott járulékalapok közti járulékalap.

19

A 2003. évi miniszteri rendeletnek „A külön megállapodás részletszabályai” című II. fejezete tartalmazza a 3. szakaszt, amely a külföldön dolgozó spanyol állampolgárokra és gyermekeikre, valamint valamely külföldi szociális biztonsági rendszer Spanyolországban lakóhellyel rendelkező jogosultjára vonatkozó rendelkezéseket öleli fel.

20

A 2003. évi miniszteri rendeletnek e 3. szakaszában szereplő 15. cikke így a „külföldön dolgozó spanyol állampolgárok és gyermekeik által köthető külön megállapodást” (a továbbiakban: külön megállapodás) szabályozza. Ezen cikk (1) bekezdése elírja, hogy ilyen megállapodást a „külföldre települő spanyol állampolgárok és spanyol állampolgár gyermekeik” köthetnek, „függetlenül attól, hogy korábban biztosítottak voltak-e a spanyol társadalombiztosításban, mely országban dolgoznak, és ez az ország kötött-e szociális biztonság tárgyú egyezményt vagy megállapodást a Spanyol Királysággal”, továbbá a „külföldre települő spanyol állampolgárok és spanyol állampolgár gyermekeik, függetlenül attól, hogy mely országban dolgoznak, amikor visszatérnek Spanyolország területére, amennyiben nem tartoznak automatikusan valamely spanyolországi állami szociális védelmi rendszer hatálya alá”.

21

Egyébiránt az említett cikk (4) bekezdése kimondja:

„A külön megállapodás ezen fajtájára vonatkozó havi járulékalap minden esetben az általános szociális biztonsági rendszer keretében meghatározott legalacsonyabb járulékalap [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

22

J. Crespo Rey spanyol állampolgár. Miután 1965 augusztusa és 1980 júniusa között több időszakban a spanyol általános szociális rendszerben meghatározott legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint Spanyolországban fizetett járulékot, a Svájcban telepedett le. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az 1984. május 1. és 2007. november 30. közötti időszakban ezen állam szociális biztonsági rendszerébe fizetett járulékot.

23

2007. december 1-jén J. Crespo Rey külön megállapodást kötött a spanyol társadalombiztosítással (a továbbiakban: 2007. december 1-jei külön megállapodás), így ezen időponttól 2014. január 1-éig az általános spanyol szociális rendszerben meghatározott legalacsonyabb járulékalap alapján kiszámított összegű járulékokat fizetett.

24

Az INSS 2014. szeptember 26-i határozatában Spanyolországban öregségi nyugdíjat állapított meg J. Crespo Rey számára.

25

Az INSS e nyugdíj számításakor a társadalombiztosításról szóló általános törvény 5. átmeneti

rendelkezésének megfelelően figyelembe vette az érintett által a nyugdíjba vonulását megelőző 192 hónap során – azaz 1998. január 1-je és 2013. december 31. között – befizetett járulékok összegét.

26

Az INSS a 2007. december 1. és 2013. december 31. közötti időszakot, amelynek során a 2007. december 1-jei külön megállapodás alkalmazandó volt, Spanyolországban szerzett időszaknak tekintette. Következésképpen a 883/2004 rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja szerinti részletes szabályokat alkalmazta, és e szakasz tekintetében a J. Crespo Rey által e megállapodás keretében fizetett járulékokat vette alapul számításához.

27

Az 1998. január 1-je és 2007. november 30. közötti időszakot illetően, amelynek során J. Crespo Rey az említett megállapodás megkötése előtt Svájcban dolgozott, az INSS a 883/2004 rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja értelmében azt a járulékalapot vette figyelembe, amely időben legközelebb esik a referencia-időszakokhoz. Az INSS úgy tekintette, hogy ez a 2007. decemberi járulékalap, amely alapján az ugyanezen megállapodás alapján J. Crespo Rey által fizetett első minimális összegű járulékot kiszámították.

28

J. Crespo Rey keresettel támadta meg e határozatot a Juzgado de lo Social no 1 de La Coruña (La Coruña-i 1. sz. szociális és munkaügyi bíróság, Spanyolország), és vitatta az öregségi nyugdíjának az INSS általi kiszámítását

29

Mivel e bíróság helyt adott J. Crespo Rey keresetének, az INSS fellebbezést nyújtott be a Juzgado de lo Social no 1 de La Coruña (La Coruña-i 1. sz. szociális és munkaügyi bíróság) ítéletével szemben a Tribunal Superior de Justicia de Galiciahoz (galíciai felsőbíróság, Spanyolország).

30

A kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben szóban forgó nemzeti szabályozás összeegyeztethető-e az EUMSZ 45. cikk (1) bekezdésével, mivel egyrészt a 2003. évi miniszteri rendelet 15. cikke a migráns munkavállalót a legalacsonyabb járulékalap szerinti járulékfizetésre kötelezi más járulékalap választásának lehetősége nélkül, másrészt az INSS az ezen megállapodás alkalmazásának időszakát Spanyolországban töltött időszakkal egyenértékűnek tekinti, így e munkavállaló öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során csak az említett megállapodás keretében fizetett, legalacsonyabb összegű járulékot kell figyelembe venni, jóllehet a munkavállaló, mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával, Spanyolországban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint fizetett járulékot.

31

Abban az esetben, ha a Bíróság megállapítaná az ilyen összeegyeztethetlenség fennállását, a kérdést előterjesztő bíróság arra kérdez rá, hogy az EUMSZ 45. cikk és a 883/2004/EK rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja alapján a migráns munkavállaló öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámításához figyelembe kell-e venni az e munkavállaló által azelőtt, mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával, legutoljára teljesített tényleges spanyolországi járulékfizetés alapját, azaz egy, az említett munkavállaló által a 2007. december

1)jei külön megállapodás alapján fizetett járulékok számítási alapjánál magasabb járulékalapot.

32

E körülmények között a Tribunal Superior de Justicia de Galicia (galíciai felső bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzeteres döntéshozatal céljából a következ kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1)

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet XI. melléklete »Spanyolország« szakaszának 2. pontjában hivatkozott, »az idben legközelebb es? spanyolországi járulékalap« kifejezés hatálya alól kizártnak kell?e tekinteni a bel? spanyol jog alkalmazásából ered? járulékalapokat, amely szerint a visszatér? migráns munkavállaló, akinek a ténylegesen teljesített utolsó spanyolországi járulékfizetései meghaladták a legalacsonyabb járulékalapokat, csak a legalacsonyabb járulékalapnak megfelel? járulékfizetés fenntartására vonatkozó megállapodást köthet, míg ha belföldi munkavállaló lett volna, ugyanezen megállapodást magasabb [járulékalap szerinti járulékfizetés mellett] köthette volna meg?

2)

Az [els?] kérdésre adandó igenl? válasz esetén a 883/2004/EK rendelet XI. melléklete »Spanyolország« szakaszának 2. pontja alapján, a migráns munkavállalónak okozott vagyoni hátrány helyreállítása szempontjából megfelel? eszköznek tekinthet?e a megfelel? módon valorizált és ténylegesen teljesített utolsó spanyol járulékfizetések alapulvétele és a járulékfizetési id?szaknak a járulékfizetés fenntartására vonatkozó megállapodás alapján semleges id?szakként vagy szünetelésként történ? min?sítése?”

Az elzeteres döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?

Az elfogadhatóságról

33

A spanyol kormány a benyújtott elzeteres döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlanságára hivatkozik azon okból, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság tévesen értékelte a tényállást, amelynek vizsgálata másodfokon nem került szóba, amelynek eredményeként a valódi alapeljáráshoz nem kapcsolódó értelmezést kér.

34

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az ügy konkrét tényállásának megítélése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Ugyancsak kizárólag az ügyben eljáró és a bírósági döntésért felel?sséggel tartozó nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje mind az elzeteres döntéshozatal szükségességét ítéletének meghozatala szempontjából, mind pedig a Bíróság elé terjesztend? kérdések jelent?ségét. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság f?szabály szerint köteles határozatot hozni (lásd különösen: 2011. február 10?i Haribo Lakritzen Hans Riegel és Österreichische Salinen ítélet, C?436/08 és C?437/08, EU:C:2011:61, 41. pont; 2009. október 22-i Zurita García és Choque Cabrera ítélet, C?261/08 és C?348/08, EU:C:2009:648, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35

A nemzeti bíróságok által elterjesztett elzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálásának Bíróság általi megtagadása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem ismeri azon ténybeli és jogi elemeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon (lásd: 2006. december 5. iCipolla és társai ítélet, C-94/04 és C-202/04, EU:C:2006:758, 25. pont; 2016. szeptember 22. iBreitsamer und Ulrich ítélet, C-113/15, EU:C:2016:718, 33. pont).

36

Az említett vélelem nem dönthető meg pusztán azon körülmény alapján, hogy az alapeljárás valamelyik fele bizonyos tényeket vitat, amelyek helytállóságának vizsgálata nem a Bíróság feladata, és amelyektől az említett eljárás tárgyának meghatározása függ (lásd: 2006. december 5. iCipolla és társai ítélet, C-94/04 és C-202/04, EU:C:2006:758, 26. pont; 2016. szeptember 22. iBreitsamer und Ulrich ítélet, C-113/15, EU:C:2016:718, 34. pont).

37

A jelen esetben a spanyol kormány és az INSS a Bíróság előtt azt adták elő, hogy ellentétben a kérdést elterjesztő bíróság megállapításával, 2007. december 1-je – a 2007. december 1-jei külön megállapodás megkötésének időpontja – és 2013. december 31. – J. Crespo Rey nyugdíjba vonulásának időpontja – között ez utóbbi továbbra is Svájcban végzett munkát és ott fizetett járulékot.

38

Márpedig az, hogy e megállapodás megkötésének időpontjában J. Crespo Rey visszatért-e Spanyolországba, vagy továbbra is Svájcban végzett munkát és fizetett járulékot, alapügy ténybeli körülményei közé tartozik, és így azok vizsgálata nem a Bíróság feladata.

39

E körülményekre tekintettel a spanyol kormány által emelt elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

40

Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkkel bevezetett együttműködés keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ebből a szempontból adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A Bíróság feladata ugyanis az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk feltett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (2017. október 19. iOtero Ramos ítélet, C-531/15, EU:C:2017:789, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41

Következésképpen, még ha a kérdést elterjesztő bíróság ténylegesen a 883/2004/EK rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakasza 2. pontjának értelmezésére korlátozta is kérdését, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság a nemzeti bíróság részére valamennyi értelmezési szempontját megadja, amely az uniós jognak az elzete folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos lehet, függetlenül attól, hogy a nemzeti bíróság kérdései megfogalmazásában utalt-e azokra, vagy sem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az elzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (2017. október 19. Otero Ramos ítélet, C-531/15, EU:C:2017:789, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42

A jelen ügyben az elzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitunik, hogy a kérdést elterjesztő bíróság arra kérdez rá, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás összeegyeztethető-e az EUMSZ 45. cikkel, mivel a nemzeti szabályozás a spanyol társadalombiztosítással külön megállapodást köt migráns munkavállaló a legalacsonyabb járulékalap szerinti járulékfizetésre kötelezi úgy, hogy e munkavállaló öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során az illetékes intézmény a 883/2004/EK rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja alapján e megállapodással lefedett időszakot Spanyolországban töltött idszakkal egyenértéknek tekinti és csak az e megállapodás keretében az említett munkavállaló által fizetett járulékokat veszi figyelembe, jóllehet a munkavállaló, mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával, Spanyolországban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint fizetett járulékot.

43

Márpedig olyan helyzetben, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely az egyik tagállam állampolgárságával rendelkező, egy bizonyos időszakban a Svájcban munkát végző és járulékot fizető migráns munkavállalóval kapcsolatos, az alapügyben szereplő nemzeti szabályozást a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás rendelkezéseinek fényében kell értékelni.

44

Ezen, együttesen vizsgálendő megfontolásokra tekintettel a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodást úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan nemzeti szabályozása, mint amilyen az alapeljárásban szerepel, amely e tagállam társadalombiztosításával külön megállapodást köt migráns munkavállalót arra kötelezi, hogy a legalacsonyabb járulékalap szerint fizessen járulékot, olyan módon, hogy az öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során az említett tagállam illetékes hatósága az ezen megállapodás által lefedett időszakot az ugyanezen tagállamban szerzett idszakkal egyenértéknek tekinti, és e számítás szempontjából csak a munkavállaló által az említett megállapodás alapján fizetett járulékokat veszi figyelembe, noha e munkavállaló – mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával – e tagállamban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint fizetett járulékot, míg az olyan belföldi munkavállalónak, aki nem élt a szabad mozgáshoz való jogával, és ilyen megállapodást köt, lehetősége van a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint járulékot fizetni.

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

45

Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az 883/2004 rendelet nem alakítja ki a szociális biztonság egységes rendszerét, hanem fenntartja a különböző nemzeti rendszereket, és egyetlen célja e rendszerek koordinálása. Így, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, a tagállamok továbbra is megtartják szociális biztonsági rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörüket (lásd különösen: 2013. február 21. Salgado González ítélet, C-282/11, EU:C:2013:86, 35. pont; 2017. december 7. Zaniewicz-Dybeck ítélet, C-189/16, EU:C:2017:946, 38. pont).

46

Ennélfogva, uniós szintű harmonizáció hiányában, az egyes tagállamok jogalkotóinak feladata – többek között – az ellátásokra való jogosultság feltételeinek meghatározása (2013. február 21. Salgado González ítélet, C-282/11, EU:C:2013:86, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. december 7. Zaniewicz-Dybeck ítélet, C-189/16, EU:C:2017:946, 39. pont).

47

Ugyanakkor e hatáskörüket gyakorlása során a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot, és különösen az EUM-szerződésnek a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás minden uniós polgár számára elismert szabadságára vonatkozó rendelkezéseit (2013. február 21. Salgado González ítélet, C-282/11, EU:C:2013:86, 37. pont; 2017. december 7. Zaniewicz-Dybeck ítélet, C-189/16, EU:C:2017:946, 40. pont).

48

Amint az a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás preambulumból, 1. cikkéből és 16. cikkének (2) bekezdéséből következik, ez utóbbi megállapodás célja a személyek szabad mozgásának a Szerződés Felek felségterületén való, az uniós polgárok és a Svájci Államszövetség állampolgárai érdekében történő megvalósítása az Unióban alkalmazandó előírások alapján, amelynek fogalmait a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően kell értelmezni (2015. november 19. Bukovansky ítélet, C-241/14, EU:C:2015:766, 40. pont; 2016. szeptember 21. Radgen ítélet, C-478/15, EU:C:2016:705, 36. pont).

49

Ezen összefüggésben meg kell állapítani, hogy e cél magában foglalja az említett megállapodás 1. cikkének a) és d) pontja alapján, hogy az állampolgárainak biztosítja a belépés, a tartózkodás, a nem önálló munkavállalás jogát, valamint a saját állampolgáraiknak nyújtottakkal azonos élet-, foglalkoztatási és munkavállalási feltételeket (2016. szeptember 21. Radgen ítélet, C-478/15, EU:C:2016:705, 37. pont).

50

Így a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás 8. cikkének a) pontja kifejti, hogy a szerződés felek e megállapodás II. mellékletének megfelelően, rendelkezéseket fogadnak el a szociális biztonsági rendszerek összehangolásáról, különösen az egyenlő bánásmód biztosítása érdekében.

51

Az I. melléklet személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás „Egyenlő bánásmód” című 9.

cikke biztosítja az e megállapodás 2. cikkében a munkavállalók szabad mozgása keretében hivatkozott hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének alkalmazását (2015. november 19. Bukovansky ítélet, C-241/14, EU:C:2015:766, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. szeptember 21. Radgen ítélet, C-478/15, EU:C:2016:705, 40. pont).

52

Az alapügyet illetően, hangsúlyozni kell, hogy – a kérdést elterjesztő bíróság által folytatandó vizsgálat sérelme nélkül – úgy tűnik, hogy J. Crespo Rey a munkavállalóként folytatott tevékenység Svájc területén történő gyakorlásával élt a szabad mozgáshoz való jogával. Ebből következik, hogy a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozik, és ennél fogva a származási államával szemben hivatkozhat az említett megállapodásra.

53

A jelen esetben ki kell emelni, hogy J. Crespo Rey öregségi nyugdíjának számítására irányadó referencia időszak a társadalombiztosításról szóló általános törvény ötödik átmeneti rendelkezése értelmében az 1998. január 1-je és 2013. december 31. közötti időszak.

54

A tényállásnak a jelen ítélet 23. pontjában felidézett ismertetéséből következik, hogy J. Crespo Rey megkötötte a 2007. december 1-jei külön megállapodást, amelynek értelmében 2013. december 31-ig a legalacsonyabb járulékalap szerint fizetett járulékot.

55

Az alapügyben a 2007. december 1-jei külön megállapodás J. Crespo Rey általi megkötése azt a következményt vonta maga után, hogy az öregségi nyugdíja elméleti összegének számításakor az INSS a legalacsonyabb járulékalapot vette figyelembe.

56

Így az ezen időszakra vonatkozó figyelembe veendő járulékalap meghatározása érdekében az INSS a 883/2004 rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja értelmében a J. Crespo Rey által a legutolsó társadalombiztosítási járulék fizetését közvetlenül megelőző évek során ténylegesen befizetett járulékokat, azaz a 2007. december 1-jei külön megállapodás alapján ez utóbbi által fizetett legalacsonyabb összegű járulékokat vette figyelembe.

57

Az 1998. január 1-je és 2007. november 30. közötti időszakot illetően, amelynek során J. Crespo Rey Svájcban dolgozott, de e megállapodást még nem kötötte meg, az INSS a 883/2004 rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja értelmében azt a járulékalapot vette figyelembe, amely időben legközelebb esik a referencia-időszakokhoz. Az INSS e tekintetben úgy vélte, hogy a 2007. decemberi járulékalapról, azaz itt is arról a legalacsonyabb járulékalapról van szó, amelyre tekintettel az említett megállapodás alapján J. Crespo Rey járulékot fizetett.

58

Ebből következik, hogy az, hogy az INSS a 2007. december 1-jei külön megállapodás által lefedett időszakot spanyolországi munkavégzéssel töltött időszakkal egyenértékűnek tekinti, azt eredményezi, hogy J. Crespo Rey öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során kizárólag azon legalacsonyabb járulékalapot vették figyelembe, amelyre tekintettel az említett

megállapodás alapján járulékot fizetett.

59

E tekintetben ki kell emelni, hogy az elzeteres döntéshozatalra utaló határozatból kitnik, hogy J. Crespo Rey, mieltt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával, és megkötötte volna a 2007. december 1jei külön megállapodást, a spanyol szociális biztonsági rendszerben az említett megállapodás keretében alkalmazandó legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mérték? járulékalap szerint fizetett járulékot.

60

Márpedig a 2003. évi miniszteri rendelet 15. cikkének (4) bekezdése értelmében a migráns munkavállalónak a külön megállapodás keretében továbbá nem lehet magasabb járulékalap szerint járulékot fizetnie, mivel ezen – ilyen megállapodás keretében fizetend? – járulékok összegét kötelez?en a spanyol általános szociális biztonsági rendszerben meghatározott legalacsonyabb járulékalap szerint állapították meg.

61

Következésképpen, ha, mint az alapügyben, a migráns munkavállaló – mieltt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával és külön megállapodást kötött volna – a szóban forgó tagállam társadalombiztosításába magasabb járulékalap szerint fizetett járulékot, az ezen munkavállaló által az általa megkötött megállapodás keretében fizetett járulékok nem egyeznek meg azon járulékokkal, amelyeket ténylegesen akkor fizetett volna, ha a tevékenységét az említett tagállamban továbbra is ugyanolyan feltételek mellett folytatta volna.

62

Ezenkívül ki kell még emelni, hogy az INSS és a spanyol kormány mind az írásos észrevételeiben, mind a Bíróság el?tti tárgyalás során elismerte, hogy az alapügyben szerepl? nemzeti szabályozás nem ír el? ilyen kötelezettséget az olyan, belföldi munkavállalók számára, akik nem éltek a szabad mozgáshoz való jogukkal, és akiknek teljes szakmai pályafutására így Spanyolországban kerül sor. Nekik ugyanis lehet?ségük van a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mérték? járulékalap szerint járulékot fizetni.

63

Ebb?l következ?en az alapügyben szerepl? nemzeti szabályozás azáltal, hogy a külön megállapodást köt? migráns munkavállalókat a legalacsonyabb járulékalap szerint számított járulék fizetésére kötelezi, olyan eltér? bánásmódot valósít meg, amely kedvez?tlenebb helyzetbe hozhatja a migráns munkavállalót az olyan belföldi munkavállalókhöz képest, akiknek teljes szakmai pályafutására a szóban forgó tagállamban került sor.

64

Az INSS és a spanyol kormány e tekintetben úgy érvel, hogy a külön megállapodás megkötésének célja, hogy lehet?vé tegye a migráns munkavállaló számára, hogy elkerülje a spanyol öregségi nyugdíja összegének a miatti csökkenését, hogy élt a szabad mozgáshoz való jogával.

65

Meg kell állapítani ugyanakkor, hogy olyan helyzetben, mint amilyenr?l az alapügyben szó van, a külön megállapodást köt? migráns munkavállaló öregségi nyugdíjának összege ténylegesen nem

elhanyagolható mértékben csökkenhet, mivel – ahogy az a jelen ítélet 59. pontjában is megállapításra került – e nyugdíj elméleti összegének kiszámítása során csak az ez utóbbi munkavállaló által az említett megállapodás keretében fizetett – azaz a legalacsonyabb járulékalap szerint számított – járulékokat veszik figyelembe.

66

Hozzá kell tenni, hogy nem ez lenne a helyzet, ha az ilyen munkavállaló, miután élt a szabad mozgáshoz való jogával, kizárólag valamely más tagállamban fizetne járulékot, anélkül hogy külön megállapodást kötne.

67

Ugyanis a 883/2004 rendelet XI. melléklete „Spanyolország” szakaszának 2. pontja elírja, hogy a migráns munkavállaló nyugdíjjárulék alapja összegének kiszámítása során az ez utóbbi munkavállaló által más tagállamokban töltött időszak tekintetében „azt a járulékalapot” kell figyelembe venni, „amely időben legközelebb esik a referenciaidőszakokhoz”.

68

Így az olyan helyzetben, mint amilyen az alapügybeli helyzet, amelyben az érintett munkavállaló, mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával, a szóban forgó tagállam társadalombiztosításába a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint fizetett járulékot, az öregségi nyugdíj összegének kiszámítása céljából figyelembe veendő járulékalap az említett munkavállaló által ezen tagállamban teljesített utolsó járulékfizetés alapja, azaz a külön megállapodás által elírt legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap.

69

Ebből az következik, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyenről az alapügyben szó van, amely a szóban forgó tagállam társadalombiztosításával külön megállapodást kötő migráns munkavállalót arra kötelezi, hogy a legalacsonyabb járulékalap szerint fizessen járulékot, még akkor is, ha – mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával – ezen államban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint fizetett járulékot, oly módon, hogy az említett munkavállaló öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámításakor a szóban forgó tagállam illetékes intézménye az ezen megállapodás által lefedett időszakot a területén töltött időszakkal egyenértékűnek tekinti, és e számítás céljából kizárólag a munkavállaló által az említett megállapodás alapján teljesített legalacsonyabb összegű járulékfizetést veszi figyelembe, kedvezőtlenebb helyzetbe hozhatja az ilyen munkavállalót azokhoz képest, akiknek teljes szakmai pályafutására az érintett tagállamban került sor.

70

Mivel a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy milyen következtetést kell levonnia a nemzeti szabályozásnak az uniós joggal való esetleges összeegyeztethetlenségéről, emlékeztetni kell arra, hogy az uniós joggal összhangban álló értelmezés elve megköveteli, hogy a nemzeti bíróságok hatáskörük keretei között tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a belső jog egészére tekintettel és a belső jogban elfogadott értelmezési módszerek alkalmazásával biztosítsák az uniós jog teljes érvényesülését, és annak céljával összhangban álló eredményre jussanak (2016. július 13-ai Pöpperl ítélet, C-187/15, EU:C:2016:550, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71

Tény, hogy a nemzeti jog uniós joggal összhangban álló értelmezése ezen elvének vannak bizonyos korlátai. Így az általános jogelvek korlátozzák a nemzeti bíróság azon kötelezettségét, hogy a belső jog irányadó szabályainak értelmezésekor és alkalmazásakor figyelembe kell vennie az uniós jog tartalmát, továbbá e kötelezettség nem szolgálhat a nemzeti jog *contra legem* értelmezésének alapjául (2016. július 13. Pöpperl ítélet, C-187/15, EU:C:2016:550, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72

Amennyiben az ilyen összhangban álló értelmezés lehetetlen, a nemzeti bíróság köteles teljes egészében alkalmazni az uniós jogot, és megvédeni az abban az egyének részére biztosított jogokat, szükség esetén mellőzve a nemzeti jog azon rendelkezéseinek alkalmazását, amelyek az adott ügy körülményei között az uniós joggal ellentétes eredményre vezetnének (2016. július 13. Pöpperl ítélet, C-187/15, EU:C:2016:550, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73

Amennyiben a nemzeti jog, az uniós jogot sértve, eltérő bánásmódot ír elő személyek egyes csoportjai tekintetében, a hátrányos helyzetbe hozott kategóriába tartozó személyeket ugyanúgy kell kezelni, és velük szemben ugyanazt a rendszert kell alkalmazni, mint a többi érintettel szemben. Az uniós jog helyes alkalmazása hiányában a kedvezményezett csoport tagjaival szemben alkalmazott rendszer marad az egyetlen érvényes hivatkozási rendszer (2016. július 13. Pöpperl ítélet, C-187/15, EU:C:2016:550, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74

Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik és amint arra a jelen ítélet 63. pontja is rámutatott, a külön megállapodást kötő belföldi munkavállalóknak lehetősége van a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint járulékot fizetni. Így ez a jogi háttér az érvényes hivatkozási rendszer.

75

Kétségtelenül a jogvitában eljáró bíróság feladata meghatározni, hogy a belső jogban melyek a legmegfelelőbb eszközök a migráns és a belföldi munkavállalók közötti egyenlő bánásmód elérésére. E tekintetben ki kell emelni mindenesetre, hogy e célkitűzés elsődlegesen a külön megállapodást kötő migráns munkavállalók számára ilyen lehetőség biztosításával, valamint annak lehetővé tételével érhető el, hogy e munkavállalók visszamenőlegesen a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalap szerint fizessenek járulékot, és – következésképpen – öregségi nyugdíj jogosultságukat ezen új járulékalap szerint érvényesíthessék.

76

A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodást úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan nemzeti szabályozása, mint amilyen az alapeljárásban szerepel, amely a szóban forgó tagállam társadalombiztosításával külön megállapodást kötő migráns munkavállalót arra kötelezi, hogy a legalacsonyabb járulékalap szerint fizessen járulékot, olyan módon, hogy az öregségi nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során az említett tagállam illetékes

intézménye az ezen megállapodás által lefedett időszakot az ugyanezen tagállamban szerzett időszakkal egyenértékűnek tekinti, és e számítás szempontjából csak az említett megállapodás alapján fizetett járulékokat veszi figyelembe, noha e munkavállaló – mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával – a szóban forgó tagállamban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalapok szerint fizetett járulékot, míg az olyan, belföldi munkavállalónak, aki nem élt a szabad mozgáshoz való jogával, és ilyen megállapodást köt, lehetősége van a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalapok szerint járulékot fizetni.

A költségekről

77

Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

Az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt megállapodást úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan nemzeti szabályozása, mint amilyen az alapeljárásban szerepel, amely a szóban forgó tagállam társadalombiztosításával külön megállapodást kötő migráns munkavállalót arra kötelezi, hogy a legalacsonyabb járulékalap szerint fizessen járulékot, olyan módon, hogy a nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során az említett tagállam illetékes intézménye az ezen megállapodás által lefedett időszakot az ugyanezen tagállamban szerzett időszakkal egyenértékűnek tekinti, és e számítás szempontjából csak az említett megállapodás alapján fizetett járulékokat veszi figyelembe, noha e munkavállaló – mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával – a szóban forgó tagállamban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalapok szerint fizetett járulékot, míg az olyan, belföldi munkavállalónak, aki nem élt a szabad mozgáshoz való jogával, és ilyen megállapodást köt, lehetősége van a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalapok szerint járulékot fizetni.

Aláírások

(*1) Az eljárás nyelve: spanyol.